

1852-09-02

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Jørgine Aggersborg
Nanny Bech
Vilhelm Bissen
Lorenz Frølich
N.L. Høyen
Orla Lehmann
Charlotte Caroline Augusta Lundbye
Wilhelm Marstrand
Carl Ploug
Titus Schouw
Cathrine Elisabeth Skovgaard
Rikke Winther

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 25a og 25b

DOKUMENTINDHOLD

Georgia fortæller om samvær med venner og familie. Hun beklager sig over, at P.C. ikke var hjemme til deres bryllupsdag.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 25a og 25b

Kjöbenhavn den 2de September 1852

Nu kommer jeg og lægger mit Hoved op til Dig, min Ven. min Mand! Og så klapper Du mig paa Kinden, hvor det gör godt, for det er saa længe siden at jeg sidst sad saadan hos Dig.

Idag er Veiret jo smukt saa Du har nok travlt med at see Dig om i Heden, gaa kun, jeg skal nok følge med, Du behöver ikke at see Dig om, for jeg er lige ved Siden af Dig. Sæt Dig et lille Öieblik her paa Toppen af Banken, hvorfra man seer dybt ned til Fabrikken, see Dig om medens jeg fortæller Dig lidt om min Reise.

Margrethe vilde nödig lade mig reise, de Andre maatte nok, men Fru Skovgaard, det var det Værste, hun var ganske vemodig derved, men det maatte alligevel saa være og saa sad hun da en Stund paa mit Skjöd og knuste og trykkede mig lidt til God Nat og Farvel. Lehmann kom silde hjem, men jeg fik ham dog at see og fik höre Lidt om Dig; O! hvor det gjorde godt! jeg var saa underlig tilmode, jeg glædede mig ikke til at komme hjem og havde jeg havt Dig med, vilde jeg have glædet mig

●2●

saa grumme meget. Hvad skulde jeg egentlig herhjemme? mit Hjem er hos Dig og først naar Du kommer, föler jeg mig rigtig hjem.

Naa da! Vi kjörte da afsted og blev meget forbausede over den slette Vei, jeg havde sovet og vaagnede ved, at det jumpede og skumpede saa gevaltig og sommetider var det som om Vognen blev siddende fast i Sandet, jeg trode at Kudsken sov og vi var kommet ind paa Marken, men jeg saae ud og see vi var paa en Landevei; jeg spekulerede lidt paa om det var den Rette, men tröstede mig saa med, at Jörgensen jo lavede en ny Vei, og at det altsaa ikke var saa utroligt om den Gamle var slæt.

Eftermiddag

Gine kom og afbröd Skriveriet, hun fortalte at din Onkels alle tre er reist til Haderslev over Hals og Hoved, for den unge Agersborg er meget syg; De var blevet meget ængstlige, men deres Brev var dog beroligende, de bliver derovre til han er saa vel, at de uden Uro kan forlade ham. Mine er i Sverrig og bliver der nok hele denne Maaned, saa det er et Spörksmaal, om nogen

af Dem kommer til Veiby.

Saa nu reiser vi videre. Overfarten gik fortræffelig selv Fru Bech var rask hele Tiden. Der var 180 Passagerer, saa man kunde næppe röre sig, vi spiste paa dækket ved et Bord saa langt, saa

●3●

langt. Titus modtog mig paa Tolboden, om Aftenen var jeg lidt hos Höyens, jeg havde tænkt at være der i Ro, men der kom, Hammilton, som er kommet over til Guldbrylluppet, Lene Möller Susa (det var nu rart) og Keiser. Han var ude hos mig igaar og siger, at jeg blodt skal holde mig varm og saa tage lidt K. af D. Brystd..

Igaar spiste vi hos Höyens, om Eftermiddagen kom Ploug, Hammilton, Bissen, Fröken Collet og Otto Vestergaard. Ved hver Ny blev jeg meer og meer beklemmt om Hjærtet, jeg længtes efter Livet i Veile og syntes det var frygteligt trættende at see saa Mange, jeg kan ikke begribe, hvordan Höyens holder det ud, nei! det Liv de förer er dog altfor selskabeligt.

Jeg var da ogsaa hos Fru Lundby, som jeg skal hilse Dig saa meget fra, men jeg var der kun et Öieblik, for ligesom jeg skulde gaa kom Frölich og han var vist en god Time hos mig og saae sig om; Dine to Billeder paa Galleriet som han ikke kjendte havde især glædet ham saa meget; jeg skal hilse Dig saameget, han troede næppe han fik Dig at see denne Gang, men til Foraaret kommer han igjen, jeg troer næsten for at blive.

Jeg kommer nok til at skrive en formelig Dagbog til Dig for Du skal jo höre Alt hvad der hendes, det er min morsomste Beskjeftigelse, saalænge har jeg det godt, men hele den övrige Tid er trang og uhyggelig.

●4●

Den 3de

Klokken er lidt over 8 nu, Dit Brev ligger foran mig, tænk Dig hvor hurtigt, det kom igaaftes. Nei! hvor det gjorde godt, lad mig bare faa rigtig mange saadanne rare – kjære Breve; for af mig selv er jeg ikke stærk, jeg havde netop den Eftermiddag siddet og græmmet mig over at jeg var taget fra Dig, jeg syntes ikke jeg var til nogen nytte her, jeg kunde akkurat ligesaagodt være bleven borte; men saa kom Gertrude og hun sagde, at Titus havde været saa glad over at jeg kom hjem, det hjalp jo strax lidt, og saa dit kjære Brev.

Jeg mödte Marstrand igaar og skal hilse saavelsom fra alle de Andre har seet. Jeg var hos Vinthers igaar de havde det ganske godt, men Marie saae angreben, ud og hun hoster endnu dygtigt det lille Skrog, for resten var hun yndig og det varede ikke længe för vi igjen var de bedste Venner af

Verden, i förste Öieblik var hun lidt sky.

Da jeg sagde til Höyen om de Penge og den Mand Du skulde have Beskjed paa, vidste han slet ikke noget derom, han vilde tale med Vinther, jeg skal nok gjøre mig umage for at skaffe dig Beskjed derpaa medens Du er i Viborg, men Du kjender Höyen.

Jeg har havt en Historie med Lövner, men det kan vendte til Du kommer hjem det var Synd at pine Dig med Huuslige For-

Mappe 3 nr 25b

●1●

trædeligheder, nu Du rigtig skal flinke Dig, jeg vil kun bemærke at hvis han kommer eengang til med det saa maa vi væk, men endnu har det ingen Fare.

Han bad mig spørge Dig naar han kunde faae sit Billede, det nyttede ikke, at jeg sagde Du ikke vidste det, jeg maatte love at skrive derom.

Titus har i en Skuffe, hvor vi ledte om og fandt Kogleformen, fundet en Jagtkniv eller hvad det nu hedder, og den har han faaet en stor Lyst til, han bad mig spørge Dig om han maatte have den.

Jeg kan ikke rigtig mærke at det er Vor Bryllupsdag, naar Du var hjemme vilde jeg pynte op og gjøre det Hele lidt net nu har jeg ingen Lyst dertil! Gertrude og Suse kommer her til Middag, men for resten skal jeg sylte Kirsebær.

Jeg fulgte hele den sjællandske Kyst, ligefra Veiby Kirke og til Kjb. , med en inderlig glad

●2●

Fölelse, med en rigtig hjemlig Fornemmelse, er det ikke underligt dog, at Jylland virkelig er som et fremmedt Land, ikke meer end at man först föler det naar man nærmer sig Sjælland, men dog saameget, at man bliver rigtig glad ved at komme tilbage til denne sin Födeö. Vort lille Huus saae ud akkurat som Ifjor, o! hvor jeg stirrede paa det og tænkte paa den straalende Tid vi der havde tilbragt, den lyseste, deiligste Tid i vort Liv. Idag for et Aar siden var det vi kjörte derud sammen.

Nanny og jeg kom i Begyndelsen af Overfarten hvert Öieblik til at sige Du til hinanden, og besluttede, derfor at gjøre det for Alvor, Fölgen var naturligviis, at vi den övrige Deel af Dagen sagde De, nu skal vi see hvordan det gaaer naar vi næste Gang sees. Jeg skal ogsaa hilse Dig fra dem begge to; det er en gruelig Mængde Hilsner jeg har til Dig, men jeg behöver vel ikke at ræmse Navnene op. Du veed hvem jeg har seet. Hils Din Verts mange Gange. Din g

Kjøbenhavn den 2de Septembris

1852

Na kommer jeg og lægger mit Hoved
op til Dig, min Ven, min Mand! og saa
klapper Du mig paa Kuden, hvor det
gjør godt, for det er saa lange siden
at jeg sidst fød faadan har Dig.

Idag er Veiret jo frukkt saa Du har
nok travlt med at see Dig om i Theden,
saa kun jeg skal nok følge med,
Du behøver ikke at see Dig om, for
jeg er lige ved Siden af Dig. Lat Dig
et lille Oieblik her paa Tappen af
den Fabrikken, see Dig om medens jeg
fortæller Dig lidt om min Reise.

Margrethe vilde nødig lade mig
reise, de andre maatte nok, men
Fru Skovgaard, det var det værste, hun
var ganske uenlig derved, men det maatte
alligevel ^{saa} være og saa fød hun da en
stund paa mit Skjød og knuste og tryk-
kede mig lidt til Gødset og Farvel.
Lehmann kom siden hjem, men jeg fik
ham dog at see og fik høre lidt om
Dig; i. hvor det gjorde godt! jeg var
saa underlig tilmæd, jeg glædede mig
ikke til at komme hjem og havde jeg
haat Dig med, vilde jeg have glædet mig

pa gramme meget. Hvad skulde jeg egentlig langt. Totas maadte mig paa tolvoden, om Han
 hestegene & mit Hjer. er det Dig og jeg er jeg 20 hestegene, jeg skulde bide at vane
 naar du kommer, folde jeg mig rigtig hen. kommet over til galleglomet. Læs Heller
 Læs da i vi bryde da oftest og blev Læs (det var en nat) paa Røse. Han var ude der
 meget fordegnede over den flade Tø, jeg mig igave og fjer, at jeg stød paa hovede
 havde faaet og vaagende ved, at det var mig som og saa tage 20 St. af 3. Brøget
 paa og forvarede paa gentlig og formentlig. Igave fjerre vi her. Høgen, om Glemme-
 var det som om Høgen blev fjende, fast paa kom Rang. Hamilton, Bispen,
 i landet, jeg troede at Høgen var og Troen på det af Om Høgenard. Ved
 vi var kommet ind paa Marken, men hvor blev jeg mere og mere bekymret
 jeg fare ud og jeg vi var paa en om Høsten, jeg langst efter Livet i Tøle
 landene; jeg spakulede 20 St. paa og fjerre det var forfægtet troende at
 det var den Tøle, men troede mig paa jeg paa Mange, jeg kan ikke begribe, hvor
 med, at Høgenen paa Lavede en og Tø, den Høgen holder det ud vi. det Lø-
 og at det stoffe ikke var paa utrolig de fjerre og dog alt paa fjerre det.
 om den fjerre var fjerre. Jeg var da ogsaa hos den Landtøj, som
 Høgenen, jeg skal høre 3 St. paa meget paa, men
 jeg kom og oftest Høgenen, hun fortælle jeg var det kun at Høsten for Gysen
 at den Tøle alle tre er vist til Høgen, jeg skulde gaa kom trolik og kan vel
 tre over Tøle og Høgen, for den nye Høgen, vist en og den hos mig og fjerre sig
 bring er meget fjerre; de var blevet meget om; de to Billeder var paa fjerre som
 angik, men efter den Brev var dog de kan ikke fjerre hovede. Jeg glad det kan
 vilgende, de bliver de over til kan se paa meget; jeg skal høre 3 St. fjerre mig
 paa vel, at de uden den kan fjerre den trolik rigge kan fik 3 St. at jeg kunne
 ham. Mine er i Høgen og Høgen, men til Troen kommer kan
 der nok hele den Maaen, paa det fjerre, jeg troer raste for at blive. det
 er et Høgenmaal, om rager af den jeg kommer nok til at fjerre en for
 kommer til Tøle. mig fjerre sig til 3 St. for da skal jo
 da nu rager vi indse. Overfærre hørte det hoved der hovede det en min
 gik fortællende paa den Brev var motpaa Røse, fjerre, fjerre, har
 rask hele Tiden. Det var 180 Røse, jeg det godt, men hele den fjerre Tøle
 paa man kunde rigge røse fjerre, vi fjerre en troen og ubegge sig.
 paa Løket ved et Brev paa langt, paa

Den 3de.
Klokken er lidt over 8 nu, Dit Brev ligger
foran mig, tank Dig hvor hurtigt, det
kom igaaften. Nei! hvor det gjorde
godt, lad mig bare paa rigtig mange
saadanne vare kjære Breve; for af mig
fjels er jeg ikke stærk, jeg havde netop den
Aften Tid sidet og græmet mig over at
jeg var taget fra Dig, jeg syntes ikke
jeg var til nogen nytte her, jeg kunde
aldrig ligesaa godt være bleven borte.
men paa kam Gertrude og hun sagde
at hun havde været saa glad over at
jeg kom igen, det hjalp jo strax lidt, og
saa Dit kjære Brev.

Jeg mødte Margrethe igennem og skal vilje
saavel som fra alle de andre jeg har set.
Jeg var hos T. Thorsen igaar de havde det
ganske godt, men Marie paa angreb
og hun koster ender dygtigt det
Lille Skrog, forresten var hun yndig og
det varede ikke længe før vi igjen
var de bedste Venner af Hverden, i første
Oieblik var hun lidt fleg.

Da jeg sagde til Høgen om de Penges og
den Mand. Da skulde have Beskjed om
vidste han flet, ikke noget derom, han
vilde tale med Vinther, jeg skal nok gj.
vi mig umage for at flette Dig Beskjed
derpaa medens Du er i T. borg, men Du
kjender Høgen.

Jeg har haft en Klipserie med Løser,
men det kan vente til Du kommer hjem,
det var synd at pine Dig med hurtige Tors

trædeligheder, men da rigtig skal
flinke Dig, jeg vil kun bemærke
at hvis han kommer een gang
til med det saa maa vi vak,
men endnu har det ingen fare.

Han bad mig spørge Dig naar
han kunde faae sit B. Med
det nyttede ikke, at jeg sagde
Da ikke vidste det, jeg maatte
love at skrive derom.

Titus har i en Skuffe, hvor
vi ledte om og fandt Høgle-
formen, fundet en Jagtkniv
eller hvad det nu hedder, og
den har han faaet en stor
Lyft til, han bad mig spørge
Dig om han maatte have
den.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3 Nr. 256

Jeg kan ikke rigtig mærke at
det er ~~den~~ Bryllupsdag, naar
da var hjemme vilde jeg nyde
og aggjøre det hele lidt net
nu har jeg ingen Lyst dertil!
Gertrude og Lise kommer her
til Mid Dag, men forresten
skal jeg fylte Skuffer.

Jeg fulgte hele den sjællandske
Kyst, lige fra Helsingørskirke og
til Skagen, med en inderlig glæde
2. Sept 1852.

Fjølfe, med en rigtig kjærlig For-
nemmelse, er det ikke under-
ligt dog, at Jylland virkelig er
som et fremmedt Land, ikke
meer end at man først føler
det naar man nærmer sig Jøl-
land, men dog saameget, at
man bliver rigtig glad ved at
komme tilbage til denne fin De-
del. Vort lille Hus saa-
nd akkurat som i Byen, d. h. hvor
jeg stirrede paa det og tænkte
paa den straalende Tid vi der
havde tilbragt, den lykkelige, de-
ligte Tid; vort Liv. Lidt
for et Aar siden var det vi
gjorde derud sammen.

Nanny og jeg kom i Begyn-
delsen af Overfarten hvert Øieblik
til at sige Du til hinanden, og
beplottede, derfor at gjøre det for
Aldor, Følgen var naturligvis,
at vi den øvrige Del af Dagen,
sagde De, men skat vi fee hø-
der det gaaer naar vi neste
gang sees. Jeg skat ogsaa hils
Dig fra Dem begge to; det er en
gruelig Mængde Hilsener jeg har
til Dig, men jeg behøver vel ikke at
nævne Navnene op. Du veed hvem jeg har
seet. Hils din Tante mange Gang. Din